

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. T.**, narozen dne X,
bytem R. 813/II, R.,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 12. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 12. 2019 i jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 6. 9. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná dne 6. 9. 2019 rozhodnutím X žalobci přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a to na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Rokycany ze dne 24. 1. 2019, dle něhož poklesla žalobcova pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 45 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž tvrdil, že jeho zdravotní stav byl nesprávně a nedostatečně posouzen s ohledem na jeho kardiologické onemocnění. K námitkám přiložil i psychiatrické vyšetření a byl toho názoru, že s ohledem na vážnost jeho zdravotního postižení, jde v jeho případě o invaliditu třetího stupně, neboť není schopen pracovat. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat nový posudek svým lékařem, který se ve svých nálezech ztotožnil s posudkem vypracovaným lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Rokycany. Lékař žalované zhodnotil, že v

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

případě žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje tělesné, duševní, nebo smyslové schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou posudkový lékař námitkového řízení určil zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), kde je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30–45 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu lékař žalované stanovil horní hranici, tj. 45 %. Neshledal však důvod hodnotit daný stav vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť nebyla naplněna další posudková kritéria.

3. Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu, v níž namítal, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, protože jeho zdravotní stav byl posouzen chybně. Dále žalobce tvrdil, že není schopen soustavného zaměstnání.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku, který stanovil invaliditu žalobce v prvním stupni. Vzhledem ke skutečnosti, že k posouzení zdravotního stavu je příslušný pouze lékař, který v obou řízeních stanovil invaliditu žalobce v prvním stupni, nezbylo žalované než potvrdit prvostupňové rozhodnutí a námitky žalobce zamítnout. S ohledem na trvající výhrady žalobce ohledně posouzení jeho zdravotního stavu žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobce, a to s přihlédnutím k obsahu žaloby a lékařské dokumentace k žalobě přiložené.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 19. 12. 2018 (str. 1, 7 posudku). Platnost posudku byla stanovena trvale vzhledem k charakteru postižení a věku žalobce. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 4d vyhlášky o posuzování invalidity, tj. těžké postižení; těžké depresivní epizody bez psychotických příznaků, chronické, léčebně rezistentní deprese nebo závažné mánie, rychlé cyklování, krátké remise, ultra rychlé změny, a opakovaný výskyt depresivních epizod s občasnými hypomanickými nebo manickými epizodami, vedoucí k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu. Výkon většiny denních aktivit je podstatně omezen. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zhodnotila posudková komise na 60 %, které zvýšila o 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu žalobce. Celkem tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 70 %.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně je schopna práce pouze za mimořádných podmínek. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil v řízení před soudem. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli, žalobce se závěry posudku souhlasil.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícího rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu žalobci pro invaliditu prvního stupně.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce je invalidní v prvním stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita třetího stupně žalobce vznikla ke dni 19. 12. 2018**. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšný žalobce by měl právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložil. Žádné však nepožadoval a z obsahu soudního spisu neplynou. Neúspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 8. června 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce